

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea principiului solidarității naționale, astfel cum este definit de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE), care este un principiu general al dreptului. În această privință, reclamantul afirmă că CJUE consideră că un regim destinat unei categorii specifice de populație sau de lucrători nu este un regim legal, ci un regim profesional. Acesta arată că, în speță, având în vedere discriminarea care ar exista între independenții constrânși să se afilieze regimului social al lucrătorilor independenți (denumit în continuare „RSI”), chiar în cazul unei cifre de afaceri nule sau în deficit, și celelalte persoane, precum lucrătorii care desfășoară o activitate independentă, salariații sau funcționarii, în mod clar nu ar fi vorba despre un regim legal.

În plus, reclamantul apreciază că principiul solidarității, pe care s-ar întemeia RSI ca regim legal de securitate socială potrivit statului francez, nu este în speță respectat de RSI, în măsura în care acesta din urmă ar primi cotizații minime și forfetare, chiar în situația unor venituri scăzute. În plus, reclamantul ar putea fi privat în totalitate de o indemnizație pecuniară de boală sau de pensie, în situația unor cotizații insuficiente sau a unei simple întârzieri, ceea ce nu ar fi cazul pentru alți lucrători afiliați la un alt regim de securitate socială.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 9 TUE, care instituie egalitatea între toți cetățenii europeni, în măsura în care nu ar fi posibil să se calculeze valoarea cotizațiilor RSI în mod defavorabil pentru independenți precum reclamantul în raport cu alți lucrători francezi. Prin urmare, prin clasarea plângerii acestuia din urmă, Comisia ar fi încălcat principiul solidarității naționale, astfel cum este definit de CJUE ca principiu general al dreptului, și articolul 9 TUE, ceea ce ar trebui să atragă anularea deciziei sale.

Acțiune introdusă la 24 iulie 2018 – Biasotto/EUIPO – OOFOS (OOF)

(Cauza T-453/18)

(2018/C 352/45)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamant: Alessandro Biasotto (Treviso, Italia) (reprezentanți: F. le Divelec Lemmi, R. Castiglioni și E. Cammareri, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: OOFOS LLC (Reno, Nevada, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamantul

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative OOF – cererea de înregistrare nr. 14 961 767

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 10 mai 2018 în cauza R 1270/2017-2

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— admiterea prezentei acțiuni în totalitate;

- anularea deciziei atacate în totalitate și, în consecință, admiterea înregistrării cererii de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene nr. 14 961 767 pentru toate produsele și serviciile solicitate de aceasta, din clasele 18, 25 și 35 (sau, eventual, impunerea EUIPO să examineze din nou calea de atac formulată de reclamant la 15 iunie 2017, de data aceasta, însă, comparând cererea privind marca în litigiu cu marca solicitată în cadrul cererii de înregistrare internațională anterioare nr. 1 258 728 a oponentului);
- obligarea EUIPO sau a intervenientului la plata tuturor cheltuielilor de judecată referitoare nu numai la prezenta procedură în fața Tribunalului, ci și la procedura de opoziție și de recurs în fața EUIPO.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului

Ațiune introdusă la 24 iulie 2018 – Biasotto/EUIPO – OOFOS (OO)

(Cauza T-454/18)

(2018/C 352/46)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamant: Alessandro Biasotto (Treviso, Italia) (reprezențanți: F. Le Divelec Lemmi, R. Castiglioni și E. Cammareri, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: OOFOS LLC (Reno, Nevada, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamantul

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene OO – cererea de înregistrare nr. 14 961 791

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 15 mai 2018 în cauza R 1281/2017-2

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- admiterea acțiunii în totalitate;
- anularea deciziei atacate în totalitate, confirmând, pe fond, concluzia la care a ajuns EUIPO în Decizia sa din 17 mai 2017 privind procedura de opoziție nr. B 2683558 și, în consecință, admiterea înregistrării cererii de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene nr. 14 961 791 pentru toate produsele și serviciile solicitate prin aceasta din clasele 18, 25 și 35;
- obligarea intervenientului la plata cheltuielilor efectuate nu numai în cadrul prezentei proceduri în fața Tribunalului, ci și a celor efectuate în cadrul procedurilor de opoziție și de recurs în fața EUIPO.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului
-